Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: ”Cirkler”, i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 1. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694312234592/facsimile.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i denne liste. Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: Det Danske Sprog- og Litteraturselskab

Jeg sidder i Jærnbanetoget en Sommerdag med Lommen fuld af Penge og en herlig lang Fritid for mig.

Vi holder endnu paa Stationen, Solen skinner, Kupédørene er slaaet i; der er en svær Herre, som har faaet Lov til at række sig ud over min Vinduesplads for endnu en Gang at sige Farvel til sin Kone. Signalpiben hviner, Lokomotivet svarer med et dybt Fløjt, Vognene begynder at skure og glide, jeg føler hele Togmassen sætte sig i Bevægelse.

Hver Gang saaledes en Medrejsendes Overfrakke fejer mig i Ansigtet, medens jeg selv sidder med Blikket ud mod et svindende Perrontag og en stille Fornemmelse af Velvære i mit indre, er der en Idéforbindelse, som ufravigelig faar Magt over mig: jeg føler mig i samme Nu som en lykkelig, løssluppen Dreng igen,

der med betalt Billet og rigelige Lommepenge tager ud paa sin Sommerferierejse.

Og naar min tykke Genbo for allersidste Gang har viftet med Lommetørklædet ud ad Vinduet og trat af den forvredne Stilling falder tilbage paa Sædet, følger jeg hver hans Bevægelse med en Friskhed i Interessen, som var jeg virkelig bleven 13 Aar paa ny.

Han puster lidt, tager Hatten af Hovedet, ser aandsfraværende ned i den, tørrer med Lommetørklædet først Svederemmen, saa Panden, sætter Hatten paa Hovedet igen, rejser sig kort efter og anbringer den i Nettet, faar en lille Rejsehue paa, klipper Spidsen af en Cigar, tænder den dog ikke, men putter den fra sig i Overfrakken, læner sig endelig tilbage med Hænderne i Skødet og et Udtryk af Reaktion, der hurtigt gaar over til fuldkommen Sløvhed. Jeg følger hans smaa Glipninger med Øjnene, de lidt modstræbende Nakkebevægelser, det pludselig helt aabne men ganske tomme Blik, indtil omsider Hovedet falder tilbage mod det polstrede Hjørnestød og Næseborene vendes opad.

Gardinet er ikke trukket for. Solen skinner